

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9T/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417010635
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Golian PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:4417010635.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I, samosudcom JUDr. Jánom Golianom, PhD., v trestnej veci obv. A.. O.F. Z.Í., M., pre pokračovací prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., dňa 23. 9. 2019 v Bratislave, takto

rozhodol:

Podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. súd

z a s t a v u j e

trestné stíhanie proti obvinenému A.. O.F. Z.Í., M., nar. XX.XX.XXXX v R. Z., trvale bytom Bratislava, F. XX, pre skutok právne kvalifikovaný v obžalobe Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 15.11.2017, č.k. 4Pv 529/14/4403-83 ako pokračovací prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

odo dňa 24.3.2009 do dňa 14.8.2014 v Nitre a Bratislave, v prebiehajúcich civilných súdnych konaniach, uviedol v písomných podaniach, ako aj ústnou formou na osobu advokáta E.. K. P. skutočnosti nezakladajúce sa na pravde a to:

- v písomnom podaní doručenom Slovenskej advokátskej komore dňa 24.3.2009 okrem iného uviedol, že: „H.. K. P. konfliktné zastupoval troch rôznych klientov a toto poverenie splnil falšovaním účtovníctva obchodnej spoločnosti L. R., R..K..S..“, ďalej že: „účtovníctvo bolo sfalšované na objednávku aj H.. K. P.“, taktiež že: „H.. K. P. ako aj ďalšie osoby odcudzili hotovosť z pokladne konateľa, v ktorej bolo podľa zistenia 1.703.591,13 Slovenských korún“, ako aj že: „H.. K. P. poskytuje krivé svedectvá s úmyslom uviesť každého do omylu“,

- v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde Bratislava, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 20.8.2009 k spisovej značke 3 Cob 343/2008, ako žalobca okrem iného uviedol, že: „H.. K. P. v pokladni L. R. R..K..S.. eviduje manko 1.778.000,-Slovenských korún a peniaze ktoré nedokáže vyúčtovať H.. K. P. a spol. použili na neznámy účel, ktorý nemožno doložiť daňovými dokladmi“,

- v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde Bratislava, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 13.11.2009 k spisovej značke 28 Cb 83/2000, ako žalovaný okrem iného uviedol, že: „H.. K. P. a ďalšie osoby zdefraudovali, odcudzili, ukradli 59.018,789 Eur (1.778.000,- Slovenských korún) z pokladne žalobcu“,

- v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde Bratislava, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 29.6.2010 k spisovej značke 4 Cb 8/2005, ako žalobca okrem iného uviedol, že: „H.. K. P. a E.. U. D.Á. a A.. S.A. S.Š., sa zmocnili pokladne žalovaného s našim dielom, že je poukázané tým, že z tejto pokladne odcudzili, spreneverili, ukradli okrem nášho diela i 1.778.000,-Slovenských korún“,

- v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde Bratislava pod spisovou značkou 28 Cb 83/2000, ústne na pojednávaní vedenom dňa 20.4.2011, ako žalovaný okrem iného uviedol, že: „zistil som, že spoločnosť žalobcu zastupujú pokútni advokáti E.. U. D.Á. a H.. K. P. a zistil som, že do takejto advokácie advokáti nešli nezištne“, ďalej že: „H.. P. je zodpovedný za okolnosť, že spoločnosť žalobcu vykazuje v pokladni 1.778 00,-Slovenských korún ku 31.12.2008 a že H.. K. P. musel zmienené finančné prostriedky zdefraudovať“, ako aj že: „H.. K. P. očividne disponuje

dobrymi kontaktmi k policajtom, prokurátorom a čo je škandál k susedom a tieto kontakty ja nazývam justičnou mafiou“,

- v súdnom konaní vedenom na Krajskom súde Bratislava, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 10.6.2011 k spisovej značke 28 Cb 83/2000, ako žalovaný okrem iného uviedol, že: „chod obchodnej spoločnosti iste viac poškodilo, keď z jej pokladne pokútne advokáti žalobcu ukradli 1,8 milióna Slovenských korún“, ďalej že: „pritom o týchto krádežiach ich kamaráti prokurátori povedali, že ak kradne R. J. Okresn.É.P. R. X. H.. K. P., tak je to v poriadku“, ako aj že: „žalobca toto dôkazné bremeno ani nikdy neunesie a tak je to aj preto, lebo žalobcu zastupujú pokútne advokáti, ktorí sú okrem iného luhári a o stave žalobcu klamú tak, ako sa im to kedy hodí“,

- v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 19.3.2012 k spisovej značke 14 C 13/2005, ako žalobca okrem iného uviedol, že: „H.. K. P. a A.. S.Ř.A. S.Š. v spolupráci s ďalšími mne neznámymi osobami, ukradol z pokladne odporcu 1.777.000,- Slovenských korún a k tomuto svojmu tvrdeniu ale odporca, právne zastúpený luhármi a zlodejmi, nedoložil žiaden dôkaz“, taktiež že: „pretože je ale otec H.. K. P. V. R. C. J. Okresn.É.P. R. X., kde sú tiež jeho L. C. Š.Y.Á. R., nemožno v tomto okrese dosiahnuť trestné stíhanie tohto pána“, ako aj že: „rozpráva, ktorú teraz predložili títo luhári súdu je tá, ktorú si dohodli s nitrianskymi policajtmí za účelom úspešného a tvrdením že len predbežného dosiahnutia beztrestnosti za trestný čin krádeže“,

- v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 10.4.2012 k spisovej značke 17 C 105/2011, ako žalobca okrem iného uviedol, že: „súčasnú zastúpenie sporových protistrán jediným právnym zástupcom je škandalózne a na tejto skutočnosti nič nemení okolnosť, že krádeže, okrem iného tiež i tie, ktoré sú predmetom namietaného súdneho konania, vykonáva menovaný pokútne advokát na základe pokynu a v prospech väčšinového spoločníka oboch konkurenčných spoločností“,

- v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 6.5.2013 k spisovej značke 32 Cb 40/2013, ako žalobca okrem iného uviedol, že:

„beztrestnosť predchádzajúcich krádežiach im doposiaľ zabezpečoval ich spolupáchateľ, H.. K. P., ktorý sa mojim majetkom obohacoval tiež“,

- v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 20.11.2013 k spisovej značke 32 Cb 40/2013, ako žaloba okrem iného uviedol že:

„podvod v obchodnom registri bol vykonaný na návod pokútneho advokáta H.. K. P.“, ďalej že: „právomoc exekučného súdu si prisvojil pokútne advokát, R. J. Okresn.É.P. R. X., ktorý zmieneným spôsobom vykonal krádeže, obídením základných pravidiel právneho štátu“,

- v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, v písomnom podaní doručenom súdu dňa 14.8.2014 k spisovej značke 32 Cb 40/2013, ako žalobca okrem iného uviedol, že: „krádeže môjho obchodného podielu, ktorú v prospech odporkyne v treťom rade, vykonal R. J. Okresn.É.P. R. G. X., H.. K. P.“, ako aj že: „nepostihnuteľnosť žalovaným zlodejom zaistil otec páchatel'a, E.. U. P.“, pričom žiadna z vyššie označených skutočností, uvedených na adresu poškodeného E.. K. P. v súvislosti s výkonom jeho advokátskej činnosti, nevychádzala z overených, opodstatnených okolností a relevantne preukázaných záverov, čím sa žiadna z nich nezakladala na pravde, pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 04.01.2018 bola na Okresný súd Bratislava I na základe uznesenia Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27.11.2017, č.k. 4T 123/2017-87, postúpená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra, č.k. 4Pv 529/14/4403-83 na obvineného A.. O.Š.F. Z.Í., M.., pre pokračovací prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

Pôvodne bola obžaloba na menovaného obvineného podaná dňa 29.10.2015 na Okresný súd Nitra, pričom uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 17.02.2016, sp.zn. 2Nto 3/2016, bola podľa § 23 ods. 1 Tr. por. tomuto súdu odňatá a prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Nové Zámky. Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 15.04.2016, sp. zn. 2T 25/2016, v spoj. s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.06.2016, sp. zn. 2To 40/2016, podľa § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. obžalobu odmietol a vec vrátil prokurátorovi, pretože zistil závažné procesné chyby, a to porušenie práva na obhajobu. Následne prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra dňa 20.11.2017 pod č.k. 4Pv 529/14/4403-83 podal na Okresný súd Nové Zámky obžalobu na obvineného A.. O.Š.F. Z.Í., M.., pre pokračovací prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. na skutkovom

základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia, ktorá bola vyššie uvedeným uznesením Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 27.11.2017, č.k. 4T 123/2017-87, podľa § 241 ods. 1 písm. a) Tr. por. postúpená tunajšiemu súdu.

Samosudca v súlade s postupom podľa § 238 ods. 1 Tr. por. preskúmal obžalobu a obsah spisu, pričom dospel k záveru, že skutok, ktorý je obvinenému kladený za vinu, nie je trestným činom a súčasne nie je daný dôvod na postúpenie veci, čo odôvodňuje postup pre zastavenie trestného stíhania podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Podľa § 238 ods. 1 Tr. por. podanú obžalobu, ako aj návrh na dohodu o vine a treste predseda senátu najskôr prezrie z toho hľadiska, či pre ďalšie konanie poskytujú spoľahlivý podklad, najmä preverí, či prípravné konanie, ktoré im predchádzalo, bolo vykonané spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu a či ju treba preskúmať alebo predbežne prejednať.

Podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por. obžalobu podanú na súde pre prečin a zločin s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou osem rokov preskúma samosudca a podľa jej obsahu a obsahu spisu trestné stíhanie zastaví, ak sú tu okolnosti uvedené v § 215 ods. 1.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Zo spisu je zrejmé, že trestné stíhanie v predmetnej veci bolo začaté na základe oznámenia E.. K. P. o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin. Toto podanie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu ohovárania podľa § 373 Tr. zák. bolo uznesením zo dňa 12.05.2014, ČVS: ORP-746/2-VYS-NR-2014, podľa § 197 ods. 1 písm. d) Tr. por. vyšetrovateľkou PZ odmietnuté. Toto uznesenie bolo na základe sťažnosti oznamovateľa zrušené uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 30.06.2014, č.k. 1Pn 55/14/4403-11. Následne bolo dňa 05.09.2014 uznesením vyšetrovateľa PZ pod ČVS: ORP-746/2-VYS-NR-2014 začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák., ktoré bolo ako nezákonné zrušené uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 16.09.2014, č.k. 4Pv 529/14/4403-2.

V tomto štádiu konania bol vo veci podľa § 196 ods. 2 Tr. por. vypočutý O.U. Z.Í., ktorý uviedol, že sa jedná len o jeho meritórne tvrdenia, ktoré uplatňuje v súdnych konaniach.

Uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 10.11.2014, ČVS: ORP-746/2-VYS-NR-2014, bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe a uznesením zo dňa 04.03.2015 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie O.F. Z.Í.. Obvinený dňa 13.04.2015 odmietol k veci vypovedať.

Na základe pokynu prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 07.07.2017 bola zmenená právna kvalifikácia stíhaného skutku na prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., o čom bol obvinený riadne informovaný v súlade s § 206 ods. 6 Tr. por. Pri vypočutí dňa 18.09.2017, resp. v prípravnom konaní obvinený uviedol, že uvedené podania sú dôkazy z iných jeho konaní, a predstavujú jeho zákonné právo na obhajobu, pričom ich prekladá v civilnom konaní, čím vyjadril absurdnosť, že mal advokáta ohovárať verejne. Uviedol, že sa jedná o jeho vlastné názory a tvrdenia o menovanom, pričom tieto podania adresoval na políciu, resp. súdy, ktoré sú viazané mlčanlivosťou, pričom z uvedeného je zrejmé, že v tomto prípade nešlo o verejné šírenie informácií a jeho konanie možno chápať ako obranu jeho vlastných oprávnených záujmov, garantovaných mu čl. 26 Ústavy SR.

V prípravnom konaní bol dňa 23.01.2015 a 23.04.2015 vo veci ako svedok poškodený vypočutý K. P., ktorý uviedol, že ohováranie zo strany obvineného začalo už v roku 2003, spočiatku to prehliadal, avšak v roku 2013 sa rozhodol podať trestné oznámenie. Súčasne uviedol, že s menovaným nemá žiadne osobné spory a všetky aktivity menovaného voči nemu plynú z jeho vzťahu s obchodnými spoločnosťami, ktoré zastupuje ako advokát. Vo vypočutí dňa 23.11.2016 tiež uviedol, že zverejňované nepravdivé informácie zo strany obvineného ohrozujú jeho vážnosť u spoluobčanov a poškodzujú ho v zamestnaní a podnikaní závažným spôsobom, pričom to ovplyvnilo aj jeho profesijné postavenie v komore, ako aj medzi ostatnými kolegami advokátmi, keďže po zverejnení vážnej, avšak nepravdivéj informácie, sa mohlo opakovane stať, že nebol odporúčaný ako profesionál a bol odporúčaný iný advokát. Dňa

23.08.2017 vo výsluchu opakovane uviedol, že rozširovaním nepravdivých informácií o jeho osobe je ohrozená jeho vážnosť u spoluobčanov (najmä sudcovia, svedkovia, verejnosť prítomná na pojednávaní a iné prítomné osoby ako znalci, zapisovateľka, prokurátori, vyšetrovatelia, advokáti), pričom k útokom dochádza nielen v súdnych konaniach, kde zastupuje svojich klientov, ale aj v konaniach, kde nie je účastníkom ani právnym zástupcom, a vzhľadom na obmedzenie reklamy advokátmi majú nepravdivé informácie o advokátovi nepriaznivý dosah na jeho zamestnanie, čo mohlo spôsobiť aj ukončenie zastupovania už existujúcich klientov.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. zák. kto o inom oznámi nepravdivý údaj, ktorý je spôsobilý značnou mierou ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ho v zamestnaní, v podnikaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 373 ods. 2 písm. c) Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 verejne.

Podľa § 122 ods. 2 Tr. zák. trestný čin je spáchaný verejne, ak je spáchaný

a) obsahom tlačoviny alebo rozširovaním spisu, filmom, rozhlasom, televíziou, použitím počítačovej siete alebo iným obdobne účinným spôsobom, alebo

b) pred viac ako dvoma súčasne prítomnými osobami.

Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti je nevyhnutné, aby páchatel naplnil všetky obligatórne znaky žalovaného trestného činu.

Z vyššie uvedeného citovaného ustanovenia je možné vyvodiť, že skutková podstata stíhaného prečinu ohovárania poskytuje ochranu cti a dobrej povesti človeka pred ohováraním, ktoré môže vážnym spôsobom narušiť občianske spolužitie. Týmto je vyjadrený objekt skutkovej podstaty predmetného trestného činu, ktorým je záujem spoločnosti na ochrane cti a dobrej povesti jednotlivca pred ohováraním.

Pre vyvodenie trestnej zodpovednosti je nevyhnutné, aby sa konkrétneho trestného činu dopustil trestne zodpovedný subjekt. V prejednávanom prípade sa prečinu ohovárania môže dopustiť iba fyzická osoba, u ktorej nenastali okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť. Súd hneď na úvod zameral svoju pozornosť na to, či je možné nepochybné identifikovať osobu, ktorá žalované údaje o poškodenom oznámila. V tejto súvislosti uvádza, že touto osobou je bez najmenších pochybností obvinený, pričom táto skutočnosť nebola počas doterajšieho konania vôbec sporná, keďže ani samotný obvinený počas celého prípravného konania nepopieral, že by žalované informácie o poškodenom neuviedol. Je teda nepochybné, že páchatelom žalovaného prečinu je trestne zodpovedný subjekt - obvinený.

Ďalším z obligatórnych znakov trestného činu je jeho objektívna stránka. V danom prípade ide o konanie páchatela spočívajúce v oznámení nepravdivého údaju o inom jednotlivcovi, ktorý je spôsobilý ohroziť jeho vážnosť u spoluobčanov, najmä poškodiť ho v zamestnaní alebo v podnikaní, narušiť jeho rodinné vzťahy alebo spôsobiť mu inú vážnu ujmu, pričom v stíhanom prípade, malo dôjsť k oznámeniu nepravdivých údajov verejne (§ 122 ods. 2 Tr. zák.). Súd v tejto súvislosti upozorňuje, že na vyvodenie trestnej zodpovednosti je nevyhnutné, aby uvedenie nepravdivého údaju súčasného splnilo podmienku, že tento je spôsobilý v značnej miere privodiť následok, ktorý predpokladá stíhaná skutková podstata, pričom na rozdiel od iných trestných činov, sa spôsobenie tohto následku nevyžaduje.

Súd zdôrazňuje, že jedným z podstatných znakov konania páchatela je skutočnosť, že musí o inom oznámiť nepravdivý údaj, t.j. údaj, ktorý je v rozpore so skutočným stavom (so skutočnosťou), pričom uvedenie týchto skutočností je spôsobilé v značnej miere privodiť niektorý v tejto skutkovej podstate predpokladaný následok (samotné spôsobenie následku sa nevyžaduje). Samotná spôsobilosť v značnej miere ohroziť dotknutú osobu (poškodeného) predpokladá, že sa bude jednať o ohrozenie zásadnejšieho charakteru, a teda nemôže ísť o ohrozenie akejkolvek intenzity (teda miernej alebo obvyklej).

Podľa názoru konajúceho súdu existujú pochybnosti vo vzťahu k otázke naplnenia znaku objektívnej stránky prečinu ohovárania, ktorý sa viaže k následku. V danej veci má súd za to, že zo skutočností tvrdených obvineným, o nepravdivosti ktorých súd v tomto štádiu konania nemá pochybnosti, nie je

možné dospieť k záveru, že by reálne boli spôsobilé narušiť vážnosť poškodeného v značnej miere. Súd na tomto mieste zdôrazňuje, že zastavenie trestného stíhania obvineného neznamena, že by o poškodenom oznámil pravdivé údaje, naopak je možné konštatovať, že obvinený uviedol o poškodenom údaje, ktoré je možné považovať za nepravdivé, avšak nie je možné dospieť k záveru, že by tieto údaje boli reálne spôsobilé narušiť vážnosť poškodeného v značnej miere, resp. zásadnejším spôsobom.

Trestný čin ohovárania patrí medzi ohrozovacie delikty, čo znamená, že pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti sa nevyžaduje, aby reálne došlo k narušeniu vážnosti iného u spoluobčanov, jeho poškodeniu v zamestnaní, v podnikaní, v narušení jeho rodinných vzťahov alebo v spôsobení mu inej vážnej ujmy, pričom postačí, ak je oznámenie nepravdivého údaju spôsobilé taký následok v značnej miere čo i len vyvolať.

Skutočnosti uvádzané obvineným, a to predovšetkým v súvislosti s prebiehajúcimi súdnymi konaniami ktorých je účastníkom, možno za týchto okolností považovať za jeho obhajobnú argumentáciu, ktorá sa nepochybne môže javiť ako „nevhodná“, bude sa však s ňou povinný vysporiadať konajúci súd v konkrétnom konaní. Pre účely trestnoprávneho postihu však tieto skutočnosti nemožno vyhodnotiť ako skutočnosti spôsobilé v značnej miere poškodiť advokáta, či už vystupujúceho v danom spore ako strana v konaní, príp. ako osobu advokáta, ktorý v predmetnom spore ani nie je činný. Pre uvedený záver je potrebné vychádzať nie zo subjektívneho vnímania dotknutej osoby (poškodeného), ale je potrebné stanoviť také kritérium, z ktorého možno vychádzať objektívne, pričom v tomto prípade sa na strane poškodeného jedná o osobu advokáta, čo je práve osobitosťou posudzovaného skutku. Postavenie advokáta, ktorého základné práva a slobody je samozrejme nutné rešpektovať, však v sebe zahŕňa o niečo širšiu mieru akceptovateľnosti výrokov, najmä ak sú vynesené v rámci konania pred súdom. Advokát by vzhľadom na svoje postavenie a skúsenosti mal skutočnosti uvádzané protistranou v rámci prebiehajúcich súdnych konaní vnímať výlučne profesionálne. V tejto súvislosti súd pripúšťa, že obvineným uvádzané skutočnosti by teoreticky mohli byť spôsobilé poškodiť iné primerane, resp. obdobne situované subjekty, avšak určite nie v miere potrebnej pre vyvodenie trestnej zodpovednosti za trestný čin ohovárania. Uvedené navyše platí o to viac, že v posudzovanom prípade sa jedná o prečin, pri ktorom by podľa názoru súdu nemohla byť naplnená ani materiálna stránka trestného činu z dôvodu absencie tzv. materiálneho znaku vyžadovaného pri prečine v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., ktorý sa uplatňuje ako tzv. materiálny korektív formálnych znakov trestného činu.

Uvedené znamená, že aj v prípade, ak by sa preukázala nepravdivosť obvineným tvrdených skutočností, a dokonca aj ich spôsobilosť v značnej miere poškodiť dotknutú osobu (poškodeného), nebol by naplnený Trestným zákonom požadovaný stupeň závažnosti pre to, aby mohlo ísť o prečin ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Navyše súd konštatuje, že má pochybnosti aj o naplnení ďalšieho obligatórneho znaku skutkovej podstaty, a to subjektívnej stránky žalovaného prečinu. Podľa § 17 Tr. zák. pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti. V tejto súvislosti súd uvádza, že vyjadrenia obvineného v rámci iných jeho prebiehajúcich súdnych konaní, je možné vnímať výhradne ako spôsob vedenia jeho obhajoby (o nevhodnosti ktorej konajúci súd nepochybuje), pričom uvádzaním konkrétnych skutočností v rámci týchto konaní absentuje podľa názoru súdu v konaní obvineného čo i len nepriamy úmysel spôsobiť ujmu na cti a dobrej povesti protistrany, keďže tieto skutočnosti uvádza výlučne ako prostriedky procesnej obrany, resp. procesného útoku v prebiehajúcich súkromnoprávných sporoch, a teda prioritne nie ako skutočnosti, ktorými by chcel, príp. bol uzrozumený, ohroziť značnou mierou jej vážnosť u spoluobčanov s následkami privodiť niektorý, v skutkovej podstate prečinu ohovárania, predpokladaný následok. Súd tu však podčiarkuje, že vyjadrenia a skutočnosti uvádzané obvineným hodnotí ako konanie v rozpore s morálkou, resp. základnými zásadami slušného správania a konania pred súdom.

Vzhľadom k uvedenému je nepochybné, že výsledky vyšetrovania dostatočne neodôvodňujú postavenie obvineného A.. O.Š.F. Z.Í., M., pred súd a jeho konanie nezakladá skutkovú podstatu žalovaného prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., keďže nie sú splnené všetky jeho zákonné znaky, čoho dôsledkom je jediný možný záver, a to, že skutok nie je trestným činom.

Aj napriek záveru súdu o nenaplnení podmienok skutkovej podstaty žalovaného prečinu má súd za to, že obvinený oznámil o poškodenom nepravdivé informácie. Trestné právo je však charakterizované ako „ultima ratio“ a v zásade nemôže slúžiť ako prostriedok nahradzujúci ochranu práv a právnych

záujmov jednotlivca v oblasti súkromnoprávných vzťahov, pričom prostriedky trestnej represie nemôžu slúžiť k uspokojeniu subjektívnych práv. Tento princíp spočíva v povinnosti dať prednosť prijatiu netrestných opatrení právnej a neprávnej povahy, teda dať prednosť uplatňovaniu zodpovednosti podľa netrestnej právnej normy pred postihom páchatela pomocou noriem trestného práva. Princíp „ultima ratio“ plní tiež funkciu subsidiárnu, ktorá spočíva v tom, že trestnoprávne normy majú byť používané len pokiaľ použitie iných prostriedkov právneho poriadku neprichádza do úvahy. V tomto smere súd poukazuje na možnosť poskytnutia ochrany poškodenému prostriedkami občianskeho práva podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, čo by sledovalo ten istý legitímny cieľ a poskytnutie takejto ochrany by bolo plne postačujúce.

Súd uzatvára, že s ohľadom na nemožnosť podstatnej zmeny v dôkaznej situácii v prospech obžaloby ani verejným prejednaním veci pred súdom, zakladá dôvod na postup podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda na zastavenie trestného stíhania z dôvodu podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. por., t. j. z dôvodu že tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorá sa podáva v lehote troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave. Sťažnosť má odkladný účinok.